

et ille p̄r m̄r eē incipit s̄ nulla
 sua cōmutatione substantie
 Et ergo t̄p̄alit̄ dici incipit d̄s
 qd̄ antea nō dicebat̄ man
 festū est relatiue dici nō tū
 sc̄dm accidens dei qd̄ ei aliq̄
 acciderit sed plane sc̄dm ac
 cidēs eius ad qd̄ dici aliquid
 deus incipit relatiue. Et qd̄
 amicus dei iustus eē incipit
 ip̄e mutat̄. Deus aut̄ absit
 ut t̄p̄alit̄ aliq̄e diligat q̄
 noua dilectione que in ip̄o
 ante nō erat. apud quē nec
 p̄teita t̄nsierūt et futura
 iā facta sunt. Itaq̄ oēs sc̄os
 suos ante mūdi constitutio
 nē dilexit sicut p̄destinauit.
 sed cū cōuertūt̄ et iueiūt
 illū. tūc incipit ab eo diligi
 dicit̄ur ut eo mō dicat̄ quo
 p̄t̄ hūano affectu capi qd̄ d̄r
 Sic etiā cū iratus malis d̄r.
 et placidus bonis. illi mu
 tant̄ nō ip̄e. sicut lux ifir
 mis oculis asp̄sa. firmis lenis
 est. ip̄oz sc̄ilz mutacione
 non sua. **Explicit lib. quintus.**

Incipiūt capl̄ lib. vi. Cap̄ p̄m.

**De eo qd̄ apl̄s ait xpm̄ dei
 virtutē et dei sapiām cap̄ ii.**

**De p̄re et filio hoc solū nō
 dici illud de illo q̄ nō siml̄
 ambo sūt. deus em̄ de deo.**

bonus de bono. virtus de v
 tute. qd̄ siml̄ sūt recte dicit̄.
 pater aut̄ de patre. aut filius
 de filio qd̄ nō ambo simul sūt
 non potest dici. **Capl̄ iii.**

**De unitate filij cum patre
 et nr̄a iuitē nobiscū. Cap̄ iii.**

**Pares in quacūq̄ virtute
 nō posse in ceteris eē diffi
 miles ac si hec equalitas in
 aīnis repiatur hūanis mul
 to magis eam manere ī incō
 mutabili eterna q̄ substantia
 qd̄ est d̄s trinitas. Capl̄. v.**

**De spiritus sancti unitate
 cū patre et filio. Capl̄. vi.**

**De natūa corporea et natūa
 spiritali qd̄ simplices nō sūt.
 quia nec icōmutabiles cap̄ vii.**

**De simplicia et icōmutabili
 essentia dei. q̄ius multipli
 citer sc̄dm substantiā noiet̄ cap̄ viii.**

**Trinitatem deitatis nullo
 modo triplicē eē dicendā. qz
 nec tria ibi plus sūt qm̄ unū
 n̄ unū min⁹ qm̄ tria. cap̄. ix.**

**De solo vero deo patre et fi
 lio et spiritu sancto Cap̄. x.**

**De sūa sancti hylarij qua
 in trinitate proprietatem
 p̄sonarū mtelligitur demō
 strasse. **Explicit capitula.****

Incipit liber sextus Capl̄. p̄m.

b

EQUALITATEM
patris et filij
et spūs sancti
putant nō nul-
li ex hoc impediri
quo min⁹ intel-

ligatur quia scriptū ē. xpm dei
virtutē et dei sapiētiā ut ideo
nō videat equalitas qā nō ē
pā ipse virtus et sapiētia. sed
genitor virtutis et sapiētie.
Et reuera nō mediocri iten-
tione queri solet. quō dicat
deus virtutis et sapiētie pā.
Aut enī apls xpm dei virtutē
et dei sapiētiā. Et hinc non
nulli nr̄i **aduersus** aduersus
arrianos hoc mō ratiocinati
sūt eos dūtārat qui prius se
aduersus catholicā fidē extu-
lerūt. Nā ipse arrius dixisse
fertur. Si filius ē natus est.
si natus ē. erat tēpus qn̄ nō
erat filius. nō intelligens
etiā natū eē. deo sempiternū
eē ut sit coeternus pā filius
sicut splendor qui gignitur
ab igne atq; diffundit. coe-
uus ē illi et eēt coeternus
si eēt ignis eternus. unde
quidā posteriores arriani
abiēterūt istā sentētiā. fassi
q; sunt non ex tpe cepisse fi-
liū dei. Sed inter disputati

ones quas habebāt nr̄i adu-
sus eos qui dicebat erat tpe
qn̄ nō erat filius. hāt etiā
nōnulli ratiocinationē ite-
rebant. Si dei filius virtus
et sapiētia dei ē nec unq;
deus sine virtute et sine sa-
piētia fuit coeternus est deo
pā filius. Dicit autē apls x^m
dei virtutē et dei sapiētiā.
Et deū aliquī nō habuisse
virtutē aut sapiētiā demē-
tis est dice. Non igitur erat
temp⁹ qn̄ non erat fili⁹.
Etue ratiocinatio ad id co-
git ut dicam⁹ deū patre nō
esse sapiētē. nisi habendo
sapiētiā quā genuit nō ex-
istendo per se pā ipse sapiētia.
Deinde si ita est filius quoq;
ipse sit de⁹ de deo lumen de
lumine videndū est utrū pos-
sit sapiētia de sapiētia dici.
si nō est deus pā ipa sapiētia.
sed tm̄ genitor sapiētie.
Erd si tenem⁹ cur nō et mg-
nitudis sue et bonitatis et
eternitatis et oīpotētie sue
gnator sit ut nō ipse sit sua
magnitudo et sua bonitas
et sua eternitas et sua oīpo-
tētia. sed ea magnitudie
magnus sit quā genuit. et
ea bonitate bonus et ea eter-

utate eternus et ea oipotēa
 omps que de illo nata ē. sicut
 nō nre sua sapiētia ē. sed ea
 sapiētia sapiēs ē que de illo
 nata ē. Nam illud nō est for
 mudandū ne cogam multos
 filios dei dicere pter adopti
 onē creature coeternos pā
 si magntudis sue genitor
 est et bonitatis et eternita
 tis et oipotēcie. Huic eī ca
 lūpnie facile respondet sic
 nō effici quia multa noiata sūt
 ut ille multoz filioz coetnoz
 sit pā quēadmodū nō effici
 tur ut duoz sit cū dicit xpc
 dei virtus et dei sapiētia
 Eadē quippe virtus q sapiē
 tia et eadē sapiētia que vir
 tus. Ita ne igitur etiā de ce
 teris ut eadē sit magntudo
 que virtus et si qua alia ul
 sup cōmedōrata sūt ul cōmed
 ra adhuc possunt. **De pā et
 filio hoc solū non dicit illud
 de illo qd nō siml ambo sūt.
 deus em de deo. bonus de
 bono. virtus de virtute. qd
 simul sūt rē dicit pā autē
 de pā. aut filius de filio qd
 nō ambo simul sūt nō possūt**

Sed si nō dicit. Cap sēdm.
 dicit in serpō msi qd
 ad filiū dicit id est pā

ul genitor uel pācipiū eius
 si etiā gignēs ei qd de se gignit
 consequēter pācipiū est
 quicqd aut aliud dicit cū fi
 lio dicit ul potius in filio siue
 magnus ea magntudine
 quā genuit. siue iustus ea
 iusticia quā genuit. siue bo
 nus ea bonitate quā genuit
 siue potēs ea potētia ul vir
 tute quā genuit siue sapiēs
 ea sapiētia quā genuit. Mag
 ntudo aut ipā nō dicit pā sed
 magntudis generator. fili
 vero sicut in serpō dicit fili
 qd nō cū patre dicit sed ad pa
 trem. non sic et in serpō mag
 nus. sed cū patre tuū ipē mag
 ntudo ē. Sic et sapiēs cū pa
 tre dicit tuū ipē sapiētia ē
 sicut ille sapiens cū filio qā
 ea sapiētia sapiēs ē quā ge
 nuit. Quicqd ergo ad se di
 cit. nō dicit alter sine altero.
 id ē quicqd dicit qd subam
 eoz ostendat ambo simul
 dicitur. Si hec ita sūt iā gō
 nec deus ē pā sine filio. nec
 filius deus sine pā. sed am
 bo simul dicit. Et qd dem est
 i pācipio erat verbat. in
 pā erat verbū intelligit
 aut si in pācipio sic dictū ē.
 ac si diceret. an oīa. quod

qd sequit' et verbū eāt apud
 deū. verbū quidē solus filius
 accipit nō simul pater et fi-
 lius tanq̄m ambo unū verbū
Sic enī verbū quō ymago.
Non autē p̄ et filius simul
 ambo ymago. sed filius sol⁹
 ymago p̄is quēadmodū et
 filius nō em̄ ambo siml' fili⁹.
Et vero aduigut' et verbū
 erat apud deū. multū est ut
 sic intelligatur verbū quod
 solus est filius erat apud deū
 qd' nō solus ē p̄. sed p̄ et
 fili⁹ simul deus. Sed qd' mix-
 si in duabz quibusdā rebus
 longe inter se diuersis potest
 hoc dici. **Q**uid enī tā diuer-
 sum qm̄ anim⁹ et corpus.
Potest tamē dici anim⁹ erat
 apud hoīem id ē in hoīe tū
 anim⁹ nō sit corpus. homo autē
 anim⁹ simul et corpus sit. ut
 etiā quod consequent' scriptū
 est et deus erat verbū sic
 intelligat' verbū qd' nō est
 pater deus erat siml' cū p̄e
Ita ne ergo dicim⁹ ut pater
 sit generator magnitudinis
 hoc est generator virtutis
 uel generator sapiētie sue.
 filius autē magnitudo virtus
 et sapiētia. deus vō mag-
 nus omp̄s. sapiens ambo

simul. **Q**uomō ergo d̄s de
 deo lumē de lumine. Non
 em̄ simul ambo deus de deo
 lumē de lumine sed solus fi-
 lius de deo scilz de patre nō
 ambo simul lumē de lumi-
 ne sed solus filius de lūie
 patre nisi forte admsimūā
 dū et breuissime intellan-
 dū qd' coeternus ē p̄i fili⁹
 ita dictū est et deus de deo
 et lumē de lumine et si qd'
 hoc modo dicit' ac si dicere-
 tur hoc qd' nō ē filius sine
 patre de hoc quod nō ē p̄
 sine filio id ē hoc lumē quod
 lumē nō est sine patre de
 hoc lūie p̄e qd' lumē non
 est sine filio ut tū dicit' d̄s
 quod non ē filius sine p̄e
 et de deo quod nō est pater
 sine filio perfecte intelliga-
 tur qd' non p̄cessit genitor
 illud qd' genuit. **E**t si ita
 est hoc solū de eis dici non
 potest illud de illo qd' siml'
 ambo nō sūt. sicut verbū
 de verbo dici nō p̄t. quia
 nō simul ambo verbū sūt sed
 solus filius nō ymago de y-
 magiē. quia non simul ābo
 ymago. nec filius de filio
 quia nō simul ābo fili⁹ scdm̄
 qd' dicit' ego et pater unū
 sum⁹. **U**nū sum⁹ em̄ dcm̄

ē. qd̄ ille hoc et ego scdm̄ es-
 senciā nō scdm̄ relatiuū - -
**De unitate filij cū pr̄e et mā
 iuicem nobiscū Capl' tertiū**
Et nescio utrū iueiat
 in scripturis deū unū
 sūt quorū ē diuersa na-
 tura. Si aut̄ et aliqua pluā
 eiusdē nature sūt et diuisa
 sentiant nō sūt unū iquū
 diuersa sentiūt. Nam si nā
 unū eēt ex eo qd̄ hoīes erāt
 nō dicit̄ ut sūt unū sicut et
 nos unū cū suos discipulos
 pr̄i cōmēdaret at̄ uēo pau-
 lus et apollo qā et ambo hoī-
 nes et idem sentiebāt. qui
 plantat aut̄ mquit et qui
 rigat unū sūt. Cū ergo sic
 dicit̄ unū ut nō addat̄ qd̄
 unū et pluā unū dicantur.
 eadem natuā atq; essencia
 nō dissidens neq; dissenciēs
 significat̄. Cū uero addit̄
 quid unū p̄t̄ aliquid signi-
 ficari ex pluribz unū factū
 q̄ius diuersis natuā sicut
 aiā et corpus nō sūt utiq;
 unū. Quid em̄ tam diuer-
 sum nisi addatur uel sub iūel
 ligatur quid unū id ē vn̄
 homo aut unū aiāl. Inde
 apl̄s qui adheret meretrici
 mquit unū corpus ē. Non

dixit unū sūt. aut unū est
 sed addidit corpus tanq; ex
 duobus diuersis masculino
 et feino unū corpus aduic-
 ne cōpositū. Et qui adheret
 mquit dno vnus spūs ē nō
 dixit qui adheret dno vnus
 est aut unū sūt. sed addidit
 spūs. Diuersū em̄ natura spi-
 ritus hoīs et spūs dei sed ad-
 herendo fit vnus spūs ex di-
 uersis duobz ita ut sine huā
 no spū beātus sit dei spūs at
 q; p̄fectus. Hūis aut̄ hoīs sp̄
 nō nisi cū deo. Nec frustra
 ut existimo cū tanta i euan-
 gelio scdm̄ iohāem et toriēs
 diceret dñs de ipā unitate.
 uel sua cū pr̄e. uel mā iuicē
 nobiscū nusqm̄ dixit ut nos
 et ip̄i unū. sed ut sūt unū
 sicut et nos unū. Pater ḡ
 et filius unū sūt utiq; scdm̄
 unitatē subē. et vnus d̄s ē
 et vnus magnus et vnus sa-
 piens sicut tractatū ē Unde
 ergo maior pr̄. Si em̄ maior
 magnitudme maior. Cū aut̄
 magnitudo eius filius sit n̄
 ille utiq; maior est eo qui se
 genuit nec ille maior ē ea
 magnitudiē qua magnus
 ē. Ergo equalis. Nam unde
 equalis. si nō eo quo est cui

non est aliud eē. et aliud mag-
nū eē. Aut si eternitate p̄
maior ē non equalis filius
quacūq; re. **Un̄** em̄ equalis.
Si magnitudinē dixeris non
est par magnitudo q̄ min⁹
eterna ē atq; ita cetera. An
forte in virtute equalis est.
in sapiētia vero non ē equa-
lis. Sed quō ē equalis virtū
q̄ minus sapit. An in sapiētia
equalis est. in virtute autē
nō est equalis. Sed quomō
equalis sapiētia que min⁹
potens est. Restat itaq; ut
si in vlla re īequalis ē ī oib⁹
non fit equalis. At scriptura
clamat non rapmā arbitra-
tus ē eē equalis deo. Cogni-
tur ergo quis aduersarius
veritatis qui modo tenet
auctoritate aplīca in qualibz
vel vna re equalē deo filiū
confiteri. Eligat quā volue-
rit. **H**inc ei ostendit in oī-
bus esse equalē que de sub-
stātia eius dicuntur. **P**ares
in quacūq; re virtute nō pos-
se in ceteris eē dissimiles ac
si hec equalitas in aīnis
repiatur huānis mltō ma-
gis eam manere ī in cōmu-
tabili eterna substantia qd'
ē d̄s trinitas. Caplm q̄rtū.

ī cōpabili⁹

Si enī virtutes que sūt
in aīo huāno q̄ius ali-
o atq; alio mō singule
intelligentur nullo tñ sepa-
rant ab iūtem ut quicūq; fu-
erūt equales verbi grā in
fortitudinē equales sint et
prudencia et iusticia et tyran-
cia. **S**i em̄ dixeris eē istos
equales fortitudinē s̄ illum
prestare prudētia. sequit⁹
ut hui⁹ fortitudo minus
prudens sit. ac p̄ hoc nec
fortitudme equales sunt.
qn̄ est illius fortitudo pru-
dētia. atq; ita de ceteris
virtutibz iuemes si omēs
eadem consideratione per-
curras. **N**on enī de virib⁹
corpis agitur sed de aīm
fortitudine. **C**uāto ergo
magis in illa ī cōmutabili
eternaq; substātia in cōpabi-
liter simpliciore qm̄ ē aīm⁹
huānus hec ita se habent.
Ihumano quippe aīo nō hoc
est eē qd' est fortē eē. aut
prudētē. aut iustū aut
tyrantē. **P**otest em̄ eē aī-
mus et nullā istarū habē
virtutē. **D**eō aut hoc est
eē qd' ē potētē esse. aut iustū
eē aut sapiētē. eē. et si qd' de
illa simplici multiplicitate ul'
multiplici simplicitate ~

atate dixeris quo substantia eius significetur. **E**t in obre siue ita dicat^r deus de deo ut et singulis hoc nomeⁿ coⁿueniat. noⁿ tamē ut ambo simul duo dñi sed un⁹ deus sit. Ita em̄ sibi coheret q^o eia^m in distantibz diuersisq^{ue} substantiis fieri apls testis est. Nam et solus dñs sp̄s ē et solus hoīs sp̄s utiq^{ue} sp̄s ē tñ si hereat dño vnus sp̄s est quāto magis ibi ubi est oīno insepabilis atq^{ue} etna cōnexio. **N**e absurde dici videat^r. quasi filius aboz tū dicitur filius dei. si id qd^o d^r deus non nisi de ambo^{rum} siml^{iter} d^r. ymo de ip̄a siml^{iter} trinitate dicit^r. Siue ergo hoc siue illud sit qd^o diligē^tius discutiendū est. nūc unde agitur satis ē videre nullo modo filiū equalem eē p̄ā si in aliquo scilicet qd^o pertineat ad signādam eius substantiā īequalis iūenitur sicut iam ostendim⁹. **A**pl̄s aut^{em} dixit equalē ī oībz. Ergo equalis ē p̄ā filius et est vnus eiusdēq^{ue} substantie.

De spiritus sancti unitate

Qtū p̄ie et filio. Cap. v.
 Quia p̄pter etiā sp̄s s̄s

in eadem unitate substantie et in eadē equalitate consistit. **S**ive enī sit unitas ambo^{rum} siue sanctitas siue caritas siue. siue ideo unitas quia caritas et ideo caritas q̄a sanctitas manifestū ē q^o nō aliq̄s duoz est q^{uo} vtrq^{ue} conūgitur. quo gemtus a gignente diligatur generatōre q^{ui} suū diligit. sintq^{ue} nō participatione. sed essentia sua neq^{ue} dono superioris alicui⁹ sed suo p̄prio seruantes unitatem sp̄s in vinculo pacis qd^o imitari per grām et ad deū et ad nos ip̄os iubemur in quibz duobus p̄ceptis tota lex pendet et p̄phete. Ita sūt illa tria deus vnus sol⁹ magnus sapiēs sanctus b̄s. **N**os aut^{em} ex ip̄o et p̄ ip̄m et in ip̄o b̄ti quia ip̄i⁹ munere inter nos vnū cū illo aut^{em} vn⁹ sp̄s quia glutinat^r aiā nr̄a post eū et nobis herere deo bonū est quia p̄det oēm q^{ui} fornicatur ab eo. **S**p̄s ergo sc̄us ēst tōē aliquid p̄ris et filij. quicquid illud est aut ip̄a tōiō consubstantialis et coeterna que si amicitia cōuenienter dici p̄t dicit^r sed aptius dicit^r caritas. Et hec

quoque substantia quod dicitur subiecta. et dicitur caritas sicut scriptum est. Sicut autem subiecta similes cum patre et filio ita simul magna et similes bona et simul sancta et quicquid aliud ad se dicitur. quoniam non aliud est deo esse et aliud magnum esse vel bonum esse et cetera sicut super ostendimus. Si enim minus magna est ibi caritas quam sapientia. minus quam est diligitur sapientia. Equalis est igitur. ut quanta est sapientia tantum diligat. Est autem sapientia equalis patri sicut supra disputauimus. Equalis est igitur spiritus sanctus. Et si equalis in omnibus equalis propter summam simplicitatem que in illa substantia est. Et ideo non amplius quam tria sunt. vnus diligens eum qui de illo est et vnus diligens eum a quo est et propria dilectio. que si nichil est quo deus dilectio est. Si non est subiecta. quo deus subiecta est. De natura corporis et natura spirituali quod simplices non sunt quia non sunt immutabiles. Capitulum sextum.

Si autem queritur quomodo simplex et multiplex sit illa subiecta aduertendum est. primo creaturam qualem sit multiplex. nullo autem modo vere simplex. Et prius corpus vniuersum utique

eciam

creatura

partibus constat. ita ut sit ibi alia pars maior alia minor et maior sit vniuersum quam partes quelibet aut quantalibet. Nam et celum et terra partes sunt vniuersae mundane molis et sola terra vel solum celum inuicibilibus partibus constat et in terra sui parte minor est quam in cetera et in diuidua minor quam tota et totum mundi corpus quod duabus plerumque partibus appellari solet id est celum et terra utique maior est quam solum celum aut sola terra et in vnoquoque corpore aliud est magnitudo aliud color aliud figura. Potest enim et diminuta magnitudinem manere idem color et eadem figura et colore mutato manere eadem figura et eadem magnitudo et figura eadem non manent tam magnum esse et eodem modo coloratum et quocumque alia simul dicuntur de corpore presentia et simul et plura sine ceteris commutari. Ac per hoc multiplex esse conuenit naturam corporis. simplex autem nullo modo. Creatura quoque spiritualis sicut est anima est quidem corporis compositione simplicior. sine compositione autem corporis multiplex. Est

.Uj.

enā ipā non simplex. Nam
 idō simplicior ē corpe. qz nō
 mole diffundit per spaciū
 loci. sed in unoquoq; corpore
 et in toto tota ē et in qualibz
 parte ei⁹ tota ē. Et ideo cū
 fit aliquid in quauis exigua
 a pticula corpis qd' sentiat
 aiā q̄ius non fiat in toto
 corpe illa tamē tota sentit
 quia totū nō latet. Sed in
 etiā in aiā cū aliud sit artifi
 nosū eē aliud iertem aliud
 acutū. aliud memorē meō
 rē aliud cupiditas aliud ti
 mor aliud leticia aliud tris
 ticia. possintq; et alia sine
 alijs et alia maius et alia
 min⁹ inuābilia et inuābi
 liter in aiē natura iueniri.
 maifestū ē nō simplice sed
 multiplice eē naturā. Ni
 chul em̄ simplex mutabile
 ē. Om̄s autē creatiā mutabil.

**De simplici et inmutabili
 essentia dei q̄ius multiplica
 ter scdm substantiā noietur**

Deus vero in **Cap. vii.**
 typhat quidē dicit:
 magn⁹. bonus. sapiēs b̄s.
 verus et quicquid aliud nō
 indigne dici videtur. sed
 eadem magnitudo eius ē
 que sapiētia nō ei mole

magn⁹ sed virtute et eadem
 bonitas que sapiētia et mag
 ntudo. et eadē veritas que
 illa oīa. Et nō ē ibi aliud be
 atū eē et aliud magnū aut
 sapiētē aut verū aut bonū
 eē sed oīno ipm̄ eē. Nec qm̄
 trinitas ē ideo triplex est. ^{putād⁹}
 alioquin minor erit pater
 solus aut filius solus qm̄
 siml' pater et filius. q̄qm̄
 nō iueniat quō dici possit
 aut pater solus aut filius
 solus cū semp atq; i sepabi
 liter et ille cū filio sit et il
 le cū p̄re. nō ut ambo sint
 pater aut ambo filius. sed
 quia semp iuicem neuter
 solus. Quia v̄o dicimus
 et deū solū ipām trinitatē.
 q̄ius semp sit cū spiritib⁹
 et aiabus sanctis. sed solū
 dicim⁹ qd' deus ē quia nō. ^{sūt}
 et illi cum illo deus. ita so
 lū patrem dicim⁹ patrē nō
 quia sepat' a filio sed qz nō
 simul ambo pater est.

**Trinitatem deitatis nullo
 modo triplice eē dicendā
 quia n̄c tria ibi plus sunt
 qm̄ unū n̄c unū minus qm̄
 unū ita tria. Cap. viii.**
Qz tantus ē solus pa
 ter uel solus filius ul' sol⁹

spūs sc̄s. q̄ntus est siml' p̄r
 et filius et spūs sanctus
 nullo mō triplex dicendus
 est. Corp̄a quippe ad uictioē
 sua crescūt. **E**rn̄ius em̄ q̄
 adheret uxori sue unū corp̄
 sit maius tamē corp̄us fit
 qm̄ si solus viri esset aut
 solus uxoris. **I**n rebus autē
 sp̄italibz cū minor maiori
 adherescat sicut creaturā cre
 atori. illa fit maior q̄ erat
 nō ille. **I**n hys em̄ quo non
 mole magna sunt. hoc est
 maius eē. qd' ē melius eē.
Melior autē fit spūs alicui
 creature cū adheret creatori
 qm̄ si nō adhereat et ideo
 etiā maior quia melior. **E**r
 gō adheret dn̄o unus spūs
 est. **S**ed tamē dn̄s non idō
 fit maior q̄us fiat ille q̄
 dn̄o adheret. **I**n ip̄o ergo
 deo cū adheret equali p̄r
 filius equalis. aut spūs sc̄s
 p̄r et filio equalis nō fit
 maior deus qm̄ singuli e
 orū quia nō est quo crescat
 illa p̄fectio. **P**fectus autē si
 ue p̄r siue fili⁹ siue spūs sc̄s.
 et p̄fectus deus p̄r et filius
 et spūs sc̄s et ideo trinitas
 potius qm̄ triplex. **De solo
 vero deo p̄r et filio et sp̄ri**

tu sancto. Caplin nouū.

Quonia ostendim⁹
 quō possit dici solus p̄r
 quia nō nisi ip̄e sibi p̄r con
 siderada est illa sentētia q̄
 dī deū verū solū nō eē pa
 trem solū sed patrē et filiū
 et sp̄m sc̄m. **S**i quis eī inter
 roget p̄r solus utrū sit d̄s
 quō respondebit. nō esse
 nisi forte ita dicam⁹ esse
 quidē patrē deū sed nō eē
 solū deū eē aut solū deū
 patrē et filiū et sp̄m sc̄m.
Sed quid agim⁹ de illo tes
 timonio dn̄i **P**atri em̄ di
 cebat et patrē noīauerat
 ad quē loquebat cū ait **H**ec
 est autē vita eterna ut cog
 noscant te unū verū deū.
Quōd quidā arriam sic so
 lent accipere q̄ nō sit filius
 verus deus. **Q**uibus ex
 clusis videndū ē an intelli
 gere cogamur cū dictū ē
 p̄r ut cognoscant te unū
 verū deū tanqm̄ hoc īsi
 nuare voluerit. quia et
 solus p̄r deus verus ē. ne
 nō intelligerem⁹ deū nisi
 ip̄a tria simul patrē et fi
 liū et sp̄m sc̄m. **N**ū ergo
 ex dn̄i testimonio et patrē
 unū verū deū dicim⁹. et
 filiū unū verū deū et sp̄m

sanctū unū verū deū. et siml' p̄rem et filiū et sp̄m sc̄m. id ē simul ip̄am trinitatē nō tres veros deos. sed unū verū d̄m. **A**n̄te qm̄ addidit et quē misisti ih̄m xp̄m subaudiendū est unū verū deū. et ordo verbo rū est ut te et quē misisti ih̄m xp̄m cognoscant unū verū d̄m. **C**ū ergo tacuit de sp̄u sc̄o. an qm̄ consequēs est ut ubicūq; noiātur unū tanta pace unū adherens. ut p̄ h̄at utrūq; unū sit. iam ex hoc intelligat etiā ip̄a pax qm̄uis nō cōmemoret. **I**tem et illo loco apl̄s videtur quasi p̄mitte' sp̄itū sc̄m. et tamē ibi intelligit ubi ait. oīa vr̄a. vos autem xp̄i. xp̄t aut̄ dei. **E**t iterū cap' mulieris vr̄e. caput vr̄i xp̄i. caput aut̄ xp̄i deus. **S**ed rur' si deus nō m̄si oīa siml' tria. quō caput xp̄i d̄s id ē caput xp̄i trinitas cū ī trinitate sit xp̄t ut sit trinitas. **A**n qd' est p̄r cū filio caput ē ei quod est solus filius. **C**ū filio enī p̄r d̄s. solus aut̄ fili' xp̄t ē marie quia iā verbū caro factū loquit'. **S**cdm̄ quā hūilitatē eius etiā maior ē p̄r sicut dicit qm̄ p̄r maior me est ut hoc ip̄m deū eē quod illi cum p̄r unū est

caput sit hoīs mediatoris qd' ip̄e solus ē. **S**i enī mētē recte dicam' principale hoīs id ē tāqm̄ caput humane substācie cū ip̄e hō cū mente sit homo cur non multo cōgruentius multoq; magis verbū cū p̄r qd' simul d̄s ē cap' ē xp̄i. q̄ius xp̄t homo nisi cū verbo qd' caro factū est ītelligi nō possit. **S**ed hoc ut iā dixim' aliquāto diligētius post ea cōsiderabim'. **N**ūc autem equalitas trinitatē et una ea d̄cōq; subā q̄ntū breuiter potuimus demonstrata ē ut quoq; mō se habeat ista questio quā discutendā accriore m̄tētiōē distulim' nichil īpediat quomin' fateamur sumā equalitatē patris et filij et sp̄e sc̄i.

De sententia sancti hylarij q' in trinitate p̄rietatem p̄sonarū

Quādam cū vellet breuissimē singularū in trinitate p̄sonarū in sinuare p̄pria. eternitas īq̄t in p̄rē. species in ymagiē. usus in mune. **E**t quia nō medio cris auctoritatis in tractatiōe sc̄pturarū et assertione fidei vr̄e exstitit. **H**ylarius ei hoc in libris suis posuit. **H**orū verborū id ē patris et ymaginis et muneris. eternita'

tis et spenei et usus abdita
 scrutatus intelligentiā. qñtū
 valeo nō eū scrutū arbitror ī
 eternitatis vocabulo n̄ q̄ p̄
 nō habet patrē de quo fit. si
 lius aut de p̄re ē ut fit atq̄ ut
 illi coeternus fit. ymago enī si
 p̄fē implet illud cui⁹ yma
 go ē ip̄a coequat⁹ ei nō illud
 ymaginī sue ī qua ymagiē
 sp̄ciē noīavit. Credo p̄pter
 pulchritudinē. ubi iā est tā
 ta cōgruētia. et p̄ma equali
 tas et p̄ma similitudo nulla
 in re dissidens. et nullo mō
 īequalis et nulla ex parte
 dissimilis sed ad ydemptidē
 rñdes ei cui⁹ ymago ē. ubi
 ē p̄ma et sūma vita. cui nō ē
 ali⁹ viue⁹ q̄ ali⁹ eē s̄z idē q̄ eē et
 viue⁹ et p̄m⁹ ac sūm⁹ itelligē cui n̄ ē
 ali⁹ viue⁹ et aliud intelligere.
 sed id qd̄ ē intelligē hoc et
 viue⁹ hoc eē ē unū oīa tāq̄
 verbū p̄f̄m̄ cui nō desit
 aliquid et ars quedā oīpo
 tentis atq̄ sapiētis dei ple
 na oīm rationū viuectū ī
 cōmutabiliū et omēs unū
 in ea sicut ip̄a unū de uno.
 cū quo unū ibi nouit oīa
 deus que fecit per ip̄as et
 ideo cum decedant et succē
 dant t̄pa nō decedit aliquid
 uel succēdit scientie dei. nō

enī her que creata sūt ideo
 sciūtur a deo q̄a facta sūt. ac
 nō potius ideo facta sūt uel
 mutabilia quā īmutabilis
 ab eo sciūtur. Ille igit⁹ īeffa
 bilis quidā complexus p̄ris
 et ymagis nō est sine p̄fer
 tione. sine caritate sine gau
 dio. Illa 9° dilectio. delecta^o.
 felicitas uel bñtudo. si tñ
 aliqua humana voce digne
 d̄r usus ab illo appellatus ē
 breuiter et est in trinitate
 spūs sanctus. nō gemitus sed
 gemitus gemitq̄ suauitas
 in genti largitate atq̄ uber
 tate p̄fundens omēs crea
 turas pro captu earz ut ordi
 nē suū teneant et locis suis
 adquiescant. Her igit⁹ oīa
 que arte diuina facta sunt
 et unitatē quidā in se ostē
 dūt et sp̄ciem et ordinē. Quid
 quid enī horz ē et unū aliq̄
 est. sicut sunt nature corpm
 īgeniaq̄ aiāz. et aliq̄ spene
 formatur sicut sūt figure
 uel qualitates corpm ac dor
 trine uel artes aiāz et ordi
 nē aliq̄e petit aut tenet si
 cut sūt pondēa ul' colloca
 ones corpm atq̄ amores a
 delectationes aiāz. Oportet
 igitur ut creatorē per ea q̄
 facta sunt intellectu conspi

...et remane intelligi
 ...mōna quon
 ...apere vestigi
 ...trinitate sim
 ...et p̄ferissim
 ...et beatissā d
 ...illa reu et
 ...determinat vid
 ...sunt et in et
 ...in sp̄cibus et oīa
 ...et sp̄cibus in omibz
 ...et unū oīa
 ...ex parte uel p̄
 ...et īmaginē quide
 ...sicut deū et sicut deū h
 ...et p̄m̄as cogit. Cui
 ...videt tendit p̄ p̄ter
 ...nō p̄ntatē
 ...quā unū est
 ...trinitas. Her
 ...ex quo
 ...in quo oīa
 ...multis sed ip̄i glō
 ...amor
 ...In
 ...liber septimi cō
 ...de deo nō re
 ...ad septim v̄tē
 ...p̄fome in tri
 ...sōm
 ...et filij essent
 ...nō eē rela
 ...ad se nō
 ...simul a
 ...terru

rientes trinitatē intelligamus. cui⁹ in creaturā quomō dignū ē apparet vestigiū.

In illa enī trinitate summa origo ē rex om̄ et p̄fectissima pulchritudo et beatissima delectatio. Itaqz illa tria et a se iuicem determinari vidēt et in se iſimta sūt et ita et singula sūt in singulis et oīa in singulis et singula in om̄ibus et oīa in om̄ibz et unū oīa. Et videt hoc uel ex parte uel per speculū et in enigmate gaudeat cognoscēs deū et sicut deū honoret et gratias agat. Cui aut nō uidet tendat p̄ pietatē ad uidendū nō p̄ recitatem ad calūpnīādū. qm̄ unus est deus sed tamē trinitas. Nec confuse accipiendū ē. ex quo oīa per quē oīa. in quo oīa. nec dñs multis sed xp̄i glōia in secula seculorū amen.

Explicit liber sextus. Incipit capitula libri septimi. cā. 1.

Utrū quicquid de deo nō relatiue sed ad seipm̄ rē dicitur aulibet p̄sone in trinitate cōueniat. **cap. s̄c̄m**

Qua que patris et filij essentiam significant nō eē relatiua. quia quicquid ad se nō ad aliquid dicitur simul a bo sunt. **Capitulu tertiu**

De sapiētia a deo genita uel creata. Caplm quartū.

Quid ul' a grecis uel a latinis nōcē fuit dici de ineffabili trinitate. **Caplm quītu.**

De substācia et essentia cap. vi.

De tribus p̄sonis unius essentiae. Explicit capitula Incipit liber septim⁹. Cap. p̄m.

Tam nūc queram⁹ diligenti⁹ cui⁹ q̄ntū dat deus qd' paulo ante distulim⁹ utrū et singula queqz in trinitate p̄sona possit et p̄ seipm̄ nō cū cetis duabz dici deus aut magnus aut sapiēs. a' uer⁹ aut om̄is aut iustus et si qd' aliud de deo dici p̄t nō relatiue sed ad seipm̄. An uero nō dicatur ista nisi cū trinitas intelligit⁹. Hoc enī quēstionē facit. quia sc̄ptū ē xp̄m dei uirtutē et dei sapiētiā. utrū ita sit pater sapiētie atqz uirtutis sue ut hac sapiētia sapiens sit quā genuit. et hac uirtute potēs quā genuit. et quia semp̄ potēs et sapiens semp̄ genuit uirtutē et sapiētiā. Dixeram⁹ enī si ita ē cur nō et magnitudis sue p̄ sit. quia magnus est. et bonitatis qua bon⁹ ē. et iusticie qua iustus et alia si qua sunt. Aut si hec om̄ia